

Hoi, ik ben Caitlin, 22 jaar en heb (helaas) nogal een route afgelegd als het gaat om onderwijs en mentale gezondheidszorg.

Voor mij begon het vervelen en het mij niet op mijn plek voelen al op de basisschool. In die tijd werd ik heen en weer geslingerd tussen wel en niet versnellen; verschillende klassen in een week te bezoeken; als 'hulpjuf' gezien worden en graag erbij te willen horen. Hierdoor voelde ik mij heel onzeker en gestrest. Ik werd getest op hoogbegaafdheid, maar omdat ik nèt geen 130 scoorde, mocht ik niet meer naar het hoogbegaafdenonderwijs. Door dit alles was ik heel angstig geworden voor toetsen en word ik heel gestrest van tijdsdruk.

Hierdoor was mijn start op het middelbaar onderwijs niet heel fijn. Ik zette een masker op en als gevolg daarvan werden allerlei etiketten op mij geplakt die niet klopten. Ook op de middelbare school werd ik tussen verschillende klassen heen en weer geslingerd. Zo moest ik eerst blijven zitten, maar mocht ik later toch ineens over en moest ik in korte tijd heel veel inhalen wat mijn klasgenoten al hadden gehad.

Door dit alles werd ik steeds angstiger voor steeds kleinere dingen. Dit heeft er uiteindelijk voor gezorgd dat ik stopte met school. Daarna heb ik nog wel vormen van onderwijs geprobeerd, maar dat leverde weinig op.

Nu zijn we gelukkig een hele tijd verder inclusief een heleboel stappen vooruit, maar ook achteruit, en heb ik een vaste baan. Ik heb weer ontzettend veel plezier in mijzelf ontwikkelen, al is het op een heel andere manier dan in het reguliere onderwijs.

Ik heb nog steeds last van angsten, maar ik kan er steeds beter mee omgaan. Mijn leven is dus niet alleen ontzettend anders gelopen door mijn ervaringen en het vastlopen op de basis- en middelbare school, maar ik heb ook nog steeds last van de gevolgen hiervan.

Dit maakt mijn behoefte alleen maar groter om met positieve energie het onderwijs te willen veranderen!